

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg synes, hr. Jesper Langballe seneste indlæg bekræfter, at det er et langt forsvar fra Dansk Folkepartis side af svineriet – undskyld udtrykket – i Tjetjenien; det største folkemord i nyere tid. Det var et langt forsvar af det, Israel foretager sig i de palæstinensiske områder, vel vidende at det eneste, der kan bringe en løsning igennem, er, at besættelsesmagten Israel anerkender to staters ret til at leve ved siden af hinanden, og at man havde fortsat og ikke blokeret de Osloaftaler, der var undervejs til at skabe en tostatsløsning.

Jeg vil bare sige, at hvis mennesker som hr. Jesper Langballe skulle være ordførere på disse områder, var der intet svar på, hvilket ansvar staterne i de urolige områder har for de massive udryddelser, vi ser i øjeblikket. Det synes jeg er tragisk, men jeg synes på den anden side, det er meget befriende, at Dansk Folkeparti på denne eksakte måde præciserer sin holdning til disse spørgsmål.

Formanden:

Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Niels Helveg Petersen (RV):

Kampen mod terror repræsenterer et ægte demokratisk og undertiden pinefuldt dilemma. På den ene side må demokratierne selvfølgelig beskytte sig selv imod terrorisme. I Afghanistan har vi medvirket til at gøre det, også med militære midler, og vi må i øvrigt også gøre det i vort eget samfund med efterretningsvirksomhed for at få så megen viden om mulig terror som overhovedet muligt. På den anden side må kampen mod terror også respektere de grundlæggende frihedsrettigheder, som netop kendetegner levende demokratier, og som vi ikke må sætte over styr i kampen mod terror.

Det dilemma, vi står over for, løser vi ikke én gang for alle. Vi er hele tiden nødt til at vurdere, om vi nu har fundet det rette balancepunkt. Netop fordi kampen mod terror kan komme i konflikt med frihedsrettigheder, må vi til stadighed forholde os kritisk til de midler, vi anvender, og her er domstolene en betydelig hjælp i bestræbelserne på at finde den rette balance.

I debatten i dag har der været rejst et spørgsmål om, at kampen mod terror bruges som en bekvem overskrift for krænkelse af menneskerettigheder en del steder i verden, og det må jeg

tilslutte mig. I Tjetjenien ser det jo ud, som om kampen mod terrorisme helt overskygger bestræbelserne for at finde politiske løsninger. Der er ikke noget at sige til, at Rusland er nødt til at beskytte sig mod den terrorisme, der har sit udspring i Tjetjenien, og som vi jo har set nogle fæle eksempler på, men det triste er, at bestræbelserne for at finde politiske løsninger tilsyneladende nu skubbes langt ned på listen.

Også Israels opførelse af muren må der tages stærkt afstand fra. Den er præsenteret som et led i terrorbekæmpelse, men har haft politiske følger, som er uacceptable.

Kl. 11.45

Hr. Søren Søndergaard nævnte også stanlandene. Her siger man også, at menneskerettigheder krænkelse under overskriften »Kampen mod terror«. Menneskerettighederne i stanlandene blev også krænkede før den 11. september, men 11. september og diskussionen bagefter har givet magthaverne bekvemme undskyldninger.

Vi er altså nødt til, og det støtter Det Radikale Venstre, at beskytte samfundet imod terror, undertiden med midler, som vi ikke finder så behagelige.

Men det er jo ikke nok at bekæmpe terrorisme. Det vigtigste og det vanskeligste er selvfølgelig at forebygge terrorisme. Og her er der jo helt aktuelt to indsatsområder, som er vigtige.

Der er for det første Mellemøsten. Uden at vi får en fredsproces dog i det mindste sat i gang i Mellemøsten, vil det være helt omsonst at bekæmpe terrorisme. De politiske konflikter i Mellemøsten er i dag grobunden, arnestedet, for fremtidig terrorisme. Alle anstrengelser må derfor sættes ind for at få fredsprocessen på rette vej.

Dernæst er det indlysende, at det lange seje træk for at forhindre og forebygge terrorisme har at gøre med en indsats imod fattigdom og sult og uvidenhed i den fattige del af verden. Derved bliver vores indsats for at forbedre den økonomiske og sociale udvikling også et helt nødvendigt led i den langsigtede forebyggelse af terrorisme. Uden dette led vil det heller ikke nogen sinde lykkes os at komme et skridt videre.

Jeg tror ikke, at man ved at sætte ind over for sult og fattigdom derved i sig selv udrydder alle årsager til terrorisme. Det tror jeg er naivt at forestille sig. Men gør man ikke noget på dette punkt, kan man være sikker på, at kampen mod terror vil mislykkes.